

Право на пореско изузимање примања запосленог по основу солидарне помоћи у случају када послодавац врши давање запосленом које својим општим актом карактерише као солидарну помоћ, а које не одговара појму солидарне помоћи сагласно Закону и Правилнику

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-3646/2010-04 од 22.12.2010. год)

Одредбом члана 18. став 1. тачка 5) Закона о порезу на доходак грађана (Сл. гласник РС , бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06 исправка, 31/09, 44/09 и 18/10, у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа порез на зараде на примања запосленог по основу солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице до износа од 22.956 динара.

Право на пореско изузимање примања запосленог по основу солидарне помоћи ближе је уређено чл. 10. и 11. Правилника о остваривању права на пореска изузимања за примања по основу помоћи због уништења или оштећења имовине, организоване социјалне и хуманитарне помоћи, стипендија и кредита ученика и студената, хранарина спортиста аматера и права на пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести (Сл. гласник РС , бр. 31/01 и 5/05, у даљем тексту: Правилник).

Према одредби члана 10. Правилника, пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести, коју исплаћује послодавац за запосленог или члана његове породице, може се остварити:

1) за случај болести ако на основу медицинске документације, издате од стране референтне здравствене установе, односно лекарске комисије или од изабраног лекара и лекара одговарајуће специјалности, коју је дужан да поднесе запослени за себе или за члана његове породице, неспорно произлази:

(1) да се ради о болести која изискује веће трошкове у поступку дијагностицирања (снимање скенером, магнетна резонанца, лекарски прегледи и др), односно веће трошкове лечења (оперативни захвати, лекови и др) или санирања, односно одржавања здравственог стања и радне способности (ортопедска и друга помагала и др);

(2) да је у поступку излечења, односно санирања болести (постоперативни период код ортопедских, срчаних и других операција, санирање других здравствених обољења, инвалидност и др) неопходна медицинска рехабилитација у амбулантно-поликлиничкој или стационарној установи, која се не може обезбедити, односно финансирати из средстава обавезног здравственог осигурања;

2) за случај здравствене рехабилитације упућивањем запослених, изложених посебним здравственим ризицима на раду, хронично преморених и физички исцрпљених, на здравствено-превентивни одмор и на рану рехабилитацију, у циљу заштите здравља и спречавања професионалних обољења, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту и заштиту на раду;

3) за случај инвалидности ако инвалидност (губитак или трајно смањење способности за рад), која је утврђена од стране надлежног органа решењем о инвалидности, захтева повећане трошкове у функцији одржавања здравствених, професионалних и радних способности.

Чланом 11. Правилника прописано је да се исплата солидарне помоћи за случај болести, уз прописано пореско ослобођење, може вршити ако је основ за давање такве помоћи садржан у колективном уговору, односно другом општем акту послодавца и ако је о давању помоћи донета одлука надлежног органа послодавца.

Сагласно наведеним законским одредбама, не плаћа се порез на доходак грађана на зараде на примања запослених по основу солидарне помоћи, уколико су испуњени услови из члана 18. став 1. тачка 5) Закона и чл. 10. и 11. Правилника. Међутим, у случају када послодавац врши давање запосленом које својим општим актом карактерише солидарном помоћи, а које по својој суштини не одговара појму солидарне помоћи сагласно Закону и Правилнику, односно за које (давање) нису испуњени услови наведени у Закону и Правилнику, такво примање запосленог има карактер зараде и предмет је опорезивања порезом на доходак грађана на зараду.